

РЕШЕНИЕ

№ 9115

гр. София, 18.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 29.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **3321** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178, вр. чл.58 АПК и §8 от ПЗР на АПК.

Предмет на оспорване е мълчалив отказ на Кмета на район „В.“ - СО да предостави административна услуга – заверка на молба-декларация за признаване правото на собственост върху недвижими имоти чрез извършване на обстоятелствена проверка по реда на чл.587 ГПК относно подробно описани шест поземлени имоти, находящи се в [населено място], оспорен от М. С. К. от [населено място]. В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на процесния мълчалив отказ. Иска се отмяната му и да се задължи ответника да извърши заверка на депозираната от оспорващите молба-декларация.

Ответникът, Кмета на район „В.“ - СО, в изпратено становище заедно с преписката, оспорва жалбата като твърди, че не е налице мълчалив отказ, тъй като от входиране на молбата-декларация районната администрация не е бездействала, а е изисквала документи, относими за произнасяне и дали за имотите има съставени А., АОС, О.. Освен това жалбоподателят не е изпълнил дадените му указания, за да има коректно произнасяне по искането му. Предвид това се иска жалбата да бъде отхвърлена, като се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение. Становището се поддържа от процесуалния представител на ответника в съдебно заседание ст. юрисконсулт Д. П., който прави и възражение за прекомерност на претендираните от оспорващия разноски за адвокатско възнаграждение.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от

образуваната пред административния орган преписка.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Оспорващият е депозирал до Кмета на Район „В.“ – СО на 28.07.2023 г. молба-декларация за признаване правото на собственост върху недвижим имот чрез извършване на обстоятелствена проверка по реда на чл.587 ГПК относно шест поземлени имоти, находящи се в землището на [населено място], подробно описани в същата, а именно:

ПИ с идентификатор 11394.1792.214 по КККР на [населено място], Район „В.“- СО, одобрени със Заповед №РД-18-1/03.01.2011 г. на Изпълнителния директор на АГКК, с площ по кадастрални граници 2143 кв.м;

ПИ с идентификатор 11394.1792.215 по КККР на [населено място], Район „В.“- СО, одобрени със Заповед №РД-18-1/03.01.2011 г. на Изпълнителния директор на АГКК, с площ по кадастрални граници 1428 кв.м;

ПИ с идентификатор 11394.1792.216 по КККР на [населено място], Район „В.“- СО, одобрени със Заповед №РД-18-1/03.01.2011 г. на Изпълнителния директор на АГКК, с площ по кадастрални граници 1386 кв.м;

ПИ с идентификатор 11394.1792.371 по КККР на [населено място], Район „В.“- СО, одобрени със Заповед №РД-18-1/03.01.2011 г. на Изпълнителния директор на АГКК, с площ по кадастрални граници 827 кв.м;

ПИ с идентификатор 11394.1792.1611 по КККР на [населено място], Район „В.“- СО, одобрени със Заповед №РД-18-1/03.01.2011 г. на Изпълнителния директор на АГКК, с площ по кадастрални граници 1096 кв.м и

ПИ с идентификатор 11394.1792.2247 по КККР на [населено място], Район „В.“- СО, одобрени със Заповед №РД-18-1/03.01.2011 г. на Изпълнителния директор на АГКК, с площ по кадастрални граници 124 кв.м.

С писмо от 10.08.2023 г., от данните по преписката за получаване на което е видно, че е получено на 16.02.2024 г., заявителят е уведомен да отстрани констатирани нередовности, а именно: да представи цветни комбинирани скици за имотите по всички предходни и действащи кадастрални и регулационни планове, заедно с удостоверение за изентичност към тях, изготвено от правоспособно лице по ЗКИР; да представи удостоверение за реституционни претенции от ОСЗ – З.; да представи справка на собствеността на шестте ПИ, предмет на молбата-декларация по налични разписни книги по действащи и предходни кадастрални и регулационни планове; да коригира подадените бланки молба-декларация, които трябва да бъдат пет идентични екземпляра /лице и гръб/, както и името на кмета на района, което е З. К.; да представи всички документи, указващи начина на придобиване или наследяване на имотите /стари скици, нотариални актове и др., доказващи владението на имота на правно основание, годно да направи владелеца собственик, при необходимост и други. Срок за това не му е определен. Посочено е, че работата по преписката ще продължи след отстраняване на пропуските съгласно чл.30 АПК.

С молба от 20.02.2024 г. оспорващият е отстранил част от пропуските, като е представил 5 идентични молби-декларации и скици. По отношение на другите указания е изразил становище за тяхната неоснователност. Посочил е, че същите не съответстват на правомощията на кмета, с които е снабден по закон при заверка на молба-декларация и касаят въпроси, които са от компетентността на нотариуса. Като е

изразил становище, че са налице всички необходими доказателства по случая, е поискал кмета да завери молбите декларации в срок или за откаже заверката с писмено становище. След тази дата до датата на подаване на жалбата – 22.03.2024 г. липсва каквото и да е произнасяне.

От представените от ответника доказателства е видно, че след получаване на жалбата и изпращане на преписката в съда на 01.04.2024 г., с писмо от същата дата районната администрация, чрез секретаря на Район „В.“ е изисквала справка от Гл. архитект на района има ли участие на общински имоти, участие на имоти в улична регулация, както и по отношение ена данни за собственост, относно шестте имота, за които е поискана заверка на молбите-декларации. Такава справка е постъпила на 18.04.2024 г. И след постъпването и до датата на съдебното заседание по делото – 29.05.2024 г., не е налице произнасяне на ответника.

При така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Както е прието и в мотивите на определението за насрочване на делото, в случая е налице възникнал мълчалив отказ по депозираната до Кмета на Район „В.“ – СО на 28.07.2023 г. молба-декларация за признаване правото на собственост върху недвижими имоти чрез извършване на обстоятелствена проверка по реда на чл.587 ГПК относно описаните в същата поземлени имоти. Това е така, тъй като срокът за произнасянето му по искането е започнал да тече от 21.02.2024 г., след постъпване на молбата от заявителя за отстраняване на нередовности по чл.30 АПК, и е изтекъл на 27.02.2024 г. В този 7-дневен срок по чл.57, ал.2 АПК и след това, ответникът не е извършил исканата административна услуга. Жалбата срещу мълчаливия отказ е подадена в едномесечния срок по чл.149, ал.2 АПК, започнал да тече от 28.02.2024 г., доколкото е депозирана в съда на 22.03.2024 г. Оспорващият е надлежна страна, адресат на неблагоприятен за него мълчалив отказ. Следователно жалбата е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е и основателна.

Съгласно разпоредбите на чл.21, ал.2 и ал.3 от АПК индивидуален административен акт е и волеизявлението, с което се декларира или констатира вече възникнали права и задължения, както и волеизявлението за издаване на документ от значение за признаване, упражняване или погасяване на права и задължения, както и отказите за издаването им. Съгласно § 1, т.2, б. „а“ и „б“ от ДР на Закона за администрацията административна услуга представлява издаването на индивидуални административни актове, с които се удостоверяват факти с правно значение, както и такива, с които се признава съществуването на права и задължения. В този смисъл отправеното от оспорващите до Кмета на Район „В.“ на 28.07.2023 г. искане представлява такова за извършване на административна услуга, а именно - издаване на удостоверителен документ. Съгласно §8 от ПЗР на АПК „уредените в кодекса производства за издаване на индивидуални административни актове и тяхното обжалване по административен и съдебен ред се прилагат и при извършването на административни услуги, както и при обжалването на отказите за извършването им, освен ако в специален закон е предвидено друго“. Следователно, административният орган е отказал да разгледа по същество отправеното до него искане за административна услуга по смисъла на чл. 21, ал.2 и ал.3 от АПК, връзка с §1, т.2, б.„а“ и „б“ от ДР на Закона за администрацията и съответно този отказ подлежи на оспорване по съдебен ред.

Исканата административна услуга е елемент от охранителното производство по чл.587 ГПК, издаване на нотариален акт по обстоятелствена проверка, при който

административният орган удостоверява единствено факта дали имотът е актуван като общинска собственост. Искането, като отправено до Кмета на район „В.“ - СО за заверка на молба-декларация, че описаните в него поземлени имоти не са общинска собственост и издаването на удостоверение, че не са актувани като такива във връзка с производство по снабдяване с нотариален акт по обстоятелствена проверка е отправено до компетентния административен орган, на основание чл.23, ал.1 АПК. По така подаденото искане в компетентността на административния орган е единствено да извърши исканата административна услуга и да удостовери факти, относими към нотариалното производство, а именно - дали имотът е или не е актуван като общински по реда на Закона за общинската собственост. Извършването на административната услуга обхваща издаване на административен акт, с който се удостоверява именно този факт. Компетентният орган следва само да извърши административната услуга и да попълни удостоверителната част на молбата-декларация с данните за имотите, с които разполага. За допустимостта на предмета на охранителното производство по чл.587 ГПК следи само нотариусът. В производството по реда на чл.587, ал.2 ГПК нотариусът ще преценява всички материални предпоставки за придобиване на собствеността, законовите забрани, ако са налице такива, както и други пречки, поради което на кого принадлежи правото на собственост върху процесния имот е извън компетентността на Кмета на район „С.“ - СО.

В случая, видно от приложената към преписката молба-декларация, Кмета на Район „В.“ – СО не е изпълнил задължението си да попълни удостоверителната част на молбата-декларация с данните за имотите, с които разполага. Следователно не е извършил исканата от него административна услуга в предвидения в АПК 7-дневен срок от заявяването ѝ.

Неоснователно е възражението на ответника, че жалбоподателят не е изпълнил дадените му указания, за да има коректно произнасяне по искането му. Съдът намира, че относимите към предмета на производството нередовности на искането са отстранени с молбата от 20.02.2024 г., а останалите дадени от административния орган указания са извън предмета на спора. Това е така, тъй като не е в компетентността на ответника да преценява има бли по отношение на имотите реституционни претенции, собствени ли са те за заявителя, на какво основание и дали ги владее. Както вече се каза, преценката на тези обстоятелства е от компетентността на нотариуса. Следователно неизпълнението на дадените в тази насока указания до заявителя не е основание да не се произнесе по искането. От друга страна следва да се посочи, че в хипотезата на чл.30 АПК административният орган е следвало да даде срок на заявителя да ги отстрани, като го уведоми, че неотстраняването им ще предизвика прекратяване на производството /чл.30, ал.2 АПК/. Следователно, дори да е счел, че нередовностите на са отстранени, административният орган отново е следвало да издаде акт за приключване на производството, какъвто не е издаден в срока за произнасяне и след това.

Неоснователно е и възражението, че административният орган не е бездействал. Напротив, не се твърди и не се установява в срока от 21.02.2024 г. до 28.02.2024 г. да са предприети каквито и да е действия от негова страна, вследствие на което е формиран и мълчаливия му отказ. Извършените през м. април 2024 г. действия по изискване на справка от Гл. архитект на района за имотите също не оборват изводите за формиран мълчалив отказ, тъй като въз основа на получената справка не е издаден краен акт по производството.

Разпоредбата на чл.9, ал.1 АПК установява задължението на административния орган да започне и приключи административното производство с надлежен акт, ако са налице предвидените в закона предпоставки. С това се установява и правото на административно производство, насочено към този орган. То е преобразуващо субективно право, насочено към административния орган. Именно това субективно право е предмет на защита пред съда по настоящото производство.

Предвид гореизложеното за ответника е било налице задължение да се произнесе по подаденото от жалбоподателят искане за удостоверяване в молбата-декларация на данните за имотите, значими за извършване на обстоятелствената проверка. Непроизнасянето нарушава правата на жалбоподателя по охранителното производство по чл.587 ГПК. Незаверяването на депозираната молба-декларация, която ще послужи за извършването на обстоятелствена проверка, лишава жалбоподателя от възможността да осъществи предвиденото охранителното производство чл.587 ГПК. Мълчаливият отказ за произнасяне в случая лишава незаконосъобразно жалбоподателят от законоустановени права и пречатства упражняването им.

Към датата на подаване на жалбата, а и към датата на приключване на устните състезания по делото не е налице предоставяне на исканата административна услуга, поради което формирания мълчалив отказ от ответника е незаконосъобразен, доколкото в административно производство като процесното, той действа в условията на обвързана компетентност и е длъжен да удостовери в представената му молба-декларация, след извършване на необходимите проверки, дали описаният имот е актуван като общински. Извършването на административната услуга обхваща издаване на административен акт, с който се удостоверява именно този факт, дали имотът е актуван като общинска собственост, съставен по реда на чл.56 и сл. от ЗОС, известен на органа служебно, като се попълни удостоверителната част на молбата-декларация с данните за имотите, с които разполага административният орган.

Отказът на органа да изпълни това задължение противоречи и на основни принципи на административния процес - визирани съответно в чл.4, ал.1 АПК /„административните органи действат в рамките на правомощията си, установени от закона,“/; в чл.4, ал.3 АПК /„Субектите на административния процес са длъжни да упражняват своите права и свободи, без да вредят на държавата и обществото и на правата, свободите и законните интереси на други лица“/; също в чл.6, ал.1 АПК /„Административните органи упражняват правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо“/.

Предвид гореизложеното, оспореният в настоящото производство мълчалив отказ следва да бъде отменен като незаконосъобразен и преписката изпратена на ответника с указания да се произнесе по подаденото от жалбоподателят искане за удостоверяване в молбата-декларация на данните за имотите, значими за извършване на обстоятелствената проверка, съобразно мотивите на настоящото решение в предвидения в чл.57, ал.2 АПК 7-дневен срок.

При този изход на делото основателно се явява своевременно направеното от оспорващия искане за присъждане на разноски в хипотезата на чл.143, ал.1 АПК. От доказателствата по делото е видно, че същият е направил разноски за внесена държавна такса от 10 лева и за заплатено в брой адвокатско възнаграждение в размер на 1100 лева. Съдът намира за неоснователно възражението за прекомерност на

адвокатското възнаграждение, направено от процесуалния представител на ответника. Същото е договорено и заплатено в размер, близък до минимално предвидения в Наредба №1 за размера на адвокатските възнаграждения. Настоящото дело е административно без определен материален интерес и не попада в случаите, изброени в чл.8, ал.2 от Наредбата. За процесуално представителство, защита и съдействие по такъв вид дела ал.3 на чл.8 предвижда адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лева. Съдът намира, че адвокатското възнаграждение съответства на фактическата и правна сложност на делото и обема на извършената работа. Предвид това ЮЛ, чийто орган е издал отменения мълчалив отказ, а именно Столична община, следва да бъде осъдена да заплати на оспорващия разноски в общ размер от 1110 лева. Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.3 и чл.174 АПК Административен съд София – град, Второ отделение, 52-ри състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на Кмета на район „В.“ - СО да предостави административна услуга – заверка на молба-декларация вх.№РВТ23-МД94-37/28.07.2023 г., подадена от М. С. К. от [населено място] за признаване правото на собственост върху описаните в същата шест недвижими имоти, а именно ПИ с идентификатор 11394.1792.214 по КККР на [населено място], Район „В.“- СО, одобрени със Заповед №РД-18-1/03.01.2011 г. на Изпълнителния директор на АГКК, с площ по кадастрални граници 2143 кв.м; ПИ с идентификатор 11394.1792.215 по КККР на [населено място], Район „В.“- СО, одобрени със Заповед №РД-18-1/03.01.2011 г. на Изпълнителния директор на АГКК, с площ по кадастрални граници 1428 кв.м; ПИ с идентификатор 11394.1792.216 по КККР на [населено място], Район „В.“- СО, одобрени със Заповед №РД-18-1/03.01.2011 г. на Изпълнителния директор на АГКК, с площ по кадастрални граници 1386 кв.м; ПИ с идентификатор 11394.1792.371 по КККР на [населено място], Район „В.“- СО, одобрени със Заповед №РД-18-1/03.01.2011 г. на Изпълнителния директор на АГКК, с площ по кадастрални граници 827 кв.м; ПИ с идентификатор 11394.1792.1611 по КККР на [населено място], Район „В.“- СО, одобрени със Заповед №РД-18-1/03.01.2011 г. на Изпълнителния директор на АГКК, с площ по кадастрални граници 1096 кв.м и ПИ с идентификатор 11394.1792.2247 по КККР на [населено място], Район „В.“- СО, одобрени със Заповед №РД-18-1/03.01.2011 г. на Изпълнителния директор на АГКК, с площ по кадастрални граници 124 кв.м, чрез извършване на обстоятелствена проверка по реда на чл.587 ГПК.

ИЗПРАЩА преписка на Кмета на район „В.“ – Столична община за заверка на молба-декларация вх.№РВТ23-МД94-37/28.07.2023 г., подадена от М. С. К. от [населено място] за признаване правото на собственост върху описаните в същата недвижими имоти чрез извършване на обстоятелствена проверка по реда на чл.587 ГПК **в седемдневен срок** от влизане в сила на настоящото решение.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на М. С. К. от [населено място] деловодни разноски в размер на 1110 /хиляда сто и десет/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: